

Ministeren for Kongerigets særlige Finanser: Det er en Selvfølge, at jeg ligeledes maa forudsætte, at man ikke gaar for dybt ind paa den militære Side af denne Sag; forhaabentlig om ikke lang Tid vil min høitagtede Kollega, Krigsministeren, kunne være tilstede, og han vil da kunne forbyde sig langt mere i Detaillen, end jeg paa nogen Maade seer mig i Stand til. Jeg kan imidlertid ikke tilbageholde en Bemærkning, nemlig med Hensyn til Tilbagetoget, som jeg troer er nødtvungen, — hvis den ikke skulde være aldeles nødtvungen, beder jeg det undskyldt — og det er den, at den 5te Februar var det uden Tvivl bestemt, at et langt større Troppeskorps skulde gaae Nord paa, end der maaftes i og for sig vilde have været rigtigt; man kom derefter til at forandre denne Beslutning den 6te; men en Følge deraf var, at Trainet til to Divisioner kom til at gaae Nord paa, medens Tropperne selv kom til at gaae til Als, saa at man der pludselig fik en langt større Troppemasse at forpleie og sørge for, end oprindeligt var paatænkt. Bænkningen laa paa ingen Maade deri, at der ikke skulde have været Levnetsmidler nok; thi Magasinerne vare forsynede med saadanne til hele Armeen for 4 Uger; men den laa i Forvekslingen af dem, og i den Forvirring, der opstod derved, at den oprindelige tagne Beslutning i Løbet af disse 24 Timer blev forandret. Forandringen var uden Tvivl fuldkommen rigtig. Aarsagen til, at der først var disponeret anderledes, seer jeg mig ikke i Stand til at oplyse.

Hertil skal jeg endnu kun sige den eneste Bemærkning, at jeg troer, at en interimistisk Overkommando i Grunden kan være ligesaa fast som en definitiv (Nei! Nei!). Ja, mine Herrer, vi have jo dog seet interimistiske Ministre, som i meget lang Tid have været Ministre, og derimod ogsaa seet andre Ministre, som vare faste; hvis Tid har været temmelig kort; men jeg vil derhos bemærke, at det undskyldelig er tilkjendegivet den Mand, hvem den interimistiske Overkommando af Armeen er be-

troet, at han i enhver Henseende har at gaae frem, og at han har fuldstændig den samme Handlefrihed, som om han var definitivt udnævnt, saaledes at der ikke i mindste Maade har været lagt ham den fjerneste Hindring i Veien for at tage hvilkensomhelst Beslutning, som han maatte ansee for at være rigtig. Desuagtet skal jeg paa ingen Maade nægte, at ogsaa jeg anseer det for ønskeligt, at vi komme ud af de stedfindende Forhold.

Krieger: Det Gæste, der bringer mig til at bede om Tilladelse til at sige blot eet Ord, er den Sammenstilling, som den høitærede Konseilspræsident gjorde mellem en interimistisk Kommanderende General og en Minister ad interim. Forholdene ere virkelig saa forskellige, at jeg troer, man er berettiget til at gjøre Indsigelse imod denne Sammenstilling. De reent militære Spørgsmaal ligge i og for sig udenfor vort Omdømme, men der er i den militære Administration nogle almindelige, jeg kunde næsten sige reent menneskelige Hensyn, nogle politiske Betragtninger, hvorom vi Alle maae kunne dømmes, og det er min inderlige Overbevisning, at et Provisorium af den Art, som nu saalænge har fundet Sted, i Sandhed har været alt for længe, og at det er ikke alene ønskeligt, men aldeles nødvendigt, at det ikke varer et Døgn længere.

Konseilspræsidenten: Jeg kan dog ikke anerkende, at der skulde være nogen væsentlig Forskjel i den Henseende mellem en Minister ad interim og Den, hvem Overkommandoen over en Hær interimistisk er betroet. Ogsaa Den, hvem f. Ex. Udenrigsministeriet er betroet ad interim, kan det betroses enten paa en saadan Maade, at han føler, at han har sin fulde Handlefrihed, eller paa en Maade, saa at han ikke har denne Følelse. Det gjør en væsentlig Forskjel. Naar Den, hvem Forretningerne betroses, har faaet overdraget saadan fuld Handlefrihed, saa forsikrer jeg, at han ikke føler sig generet. Jeg har selv været Udenrigsminister